(2) Markets—A. Class license System.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന പ്രമേയം ഇവിടെ വായിക്കാം, "This Council recommends to the Government to do away with the system of granting A Class licenses to private market owners and open Government markets instead".

ഈ വിഷയത്തിൻ ഒരു വലിയ പ്രസംഗം ചെയ്യേ സമയം കളയേണ്ട യാതൊരാവശ്യവുമില്ല. എ. ക്ലാസു ചന്തകൾക്കു് എതിരായി ചന്തകൾ വന്നതു കൊണ്ടുള്ള വഴക്കുകളും ലഹളകളും ഗവമ്മെണ്ടു് ഇപ്പോഴും ഓമ്മയിൽ വച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്ന വിഷയമായതുകൊണ്ടു് അതിനെ പറ്റി ബലമായി ഒന്നും പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതു് ചില സംഗതികളിൽ ഒരു മൊണോപൊളി (monopoly) യായിട്ടു കലാശിക്കുന്നുണ്ടു്, എന്നുള്ളതു് ഗവമ്മെണ്ടിനും ബോദ്ധ്യം വന്നിട്ടുണ്ടു്. എ. ക്ലാസ്സു് ചന്തകളിൽ നിന്നും ൫൦൦ ക. യാണു കിട്ടുന്നതു് എന്നാണു് ഞാൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ ൫൦൦ ക. ക്കു പകരം ഒരു അയ്യായിരമൊ പതിനായിരമൊ ഗവമ്മെണ്ടിനു് കിട്ടും എന്നു കണ്ടാൽ അതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നതിൽ ഗവമ്മെണ്ടിനു് എന്തു വിരോധമാണു ഉള്ളതു് എന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഗവമ്മെണ്ടിനോടു് ഈ പ്രമേയം കൊണ്ടു് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് ഗവമ്മെണ്ടിനു് കൂടുതൽ പണമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള വഴിയായതുകൊണ്ടു് ഇതു സ്വീകരിക്കണമെന്നു മാത്രമാണു്. ഈ അപേക്ഷ അല്ലാതെ ഗവമ്മെണ്ടിനെ കൊണ്ടു് ഒരു പൈ പോലും ചിലവാക്കിക്കുവാനല്ല. അതുകൊണ്ടു് കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ ഈ പ്രമേയത്തിലെ നിശ്ചയം നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു മാത്രമെ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളു.

Mr. A. Sankara Poduval.—Sir, I wish to second this resolution. Markets run under A Class licenses granted to private people are not run in a very satisfactory manner at all. They are not conducted on hygienic principles and the premises are often seen filthy. Some of these markets are capable of yielding good income to the Government. The system of granting monopolies by Government should be stopped. Now that a separate Department of Public Health has been organised in the State, this is a proper subject for that Department to administer, and when income of an unobjectionable character could be derived therefrom. I think it behoves Government to do away with the system of granting A Class licenses and either run these markets or put up the right to auction, controlling the management. Where Municipalities exist the management of such markets may be left to them.

Rama Varmha Tampuran.—It may not be possible for the Government to take over all the first class markets, espe-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

cially out of financial considérations. A good deal of money will have to be found if we are to push through this scheme, and as the Hon'ble Members of the House themselves know, it would not be possible for us to spend this sum at present. Then there is also the other aspect of the question. The owners of these markets by themselves have built up a trade and it is very doubtful if it would be a very wise and commendable procedure on the part of the Government to take away this concern which they have laboured to build up. Therefore a better way seems to be, perhaps, to increase the license fee by fixing it in proportion to the income of the market. The Member for Pazhayannur remarked that 100 rupees is the fees prescribed for a first class market. It was so before. But now it has been revised and it has been proposed to be put at 15 per cent of the earnings. Therefore if we follow some such procedure.....

Dr. A. G. Menon.—How can you know their earnings ?

Rama Varmha Tampuran—By looking into their books.

Mr. Joseph Pettah.—Does it mean total collection ?

Rama Varmha Tampuran—Yes. A more feasible and a more correct way seems to be to have a revised system of licensing fees rather than go and, without exception, buy over all the existing concerns which the owners might have laboured for many years to build up. More than that, there is also the financial consideration. Out of these two considerations, Government feel that they may not be able to carry out this resolution.

Dr. A. G. Menon.—To avoid the financial difficulty can the Government auction the market as in British Malabar?

Rama Varmha Tampuran.—The old ones are run now by certain people. It might be possible in the case of new markets. However it would be more just to raise the fees rather than auction the markets. Anyhow that suggestion has not been considered in detail.

Mr. K. G. Nayar.—How many such markets are there in Cochin?

Rama Varmha Tampuran.—I am sorry I have not got the exact number.

Dr. A. R. Menon.—Sir, this has become a burning question especially in connection with an arecanut market in Vadakkancheri. The market began on a small scale a few years ago and gradually it was built up by the present owner or his forefathers. If you accept this proposition, that a person who built up a business can enjoy the monopoly for an uncertain period, then it is a very wrong policy indeed. I can understand a person who has endeavoured and built up a business should be allowed to enjoy the fruit of his labour for a fixed period. If he has

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

built up a market, he has enjoyed the fruit. If I understand anything about these markets and from the enquiries I have made, I know the income from these is not less than between 15 to 20 thousand a year. Can the Government deny that statement? The Government get Rs. 100 and they insist that nobody shall run markets within a radius of 10 miles. Because my forefathers built up a market on a pittance of Rs. 25, though now I am earning 25 or 30 thousand rupees, the Government shall interfere, is a proposition which I find very difficult to accept. It is against public interests to lay down this proposition and it will be very difficult hereafter to make any rectification. Are they not violating the rules? He has paid Rs. 100. On what principle do you levy 15 per cent of the income? Why is it 15 per cent? Why not increase it to 75 per cent?

There are only two kinds of doing these things. Either Government should have the monopoly or you should open the market to every one to build up a trade. These are two alternatives. Take the market in your own hands or sell it on contract. The highest bidder can get the market for 15 or 20 years as the case may be. If you are not going to do it, the next thing—the most logical, the most reasonable and the most equitable thing—is to allow any body to run a counter-market. Now the market owner becomes a tyrant in the locality so far as that trade is concerned. He will take his own time to close the market, and transact business. He will make the people stand there till half-past 10 or 11 o'clock, and exact anything from them.

I do not care about the books. There is a rule and the book question does not arise here. This question has been going on for ever. If the man wants any compensation let the Government pay any reasonable amount. If you take the markets into your own hands, within six years you will get back the compensation. Allow all to run the market so that the small traders might have a fair dealing at the hands of these merchants, and do not encourage one-man's ruling in a certain area, or enter into terms with him, because his fore-fathers built up the market, as if he has not enjoyed the fruits. My conscience tells me that it is perfectly clear that the man who built up this market has got more than thousand-fold for the labour he has undergone. It is not fair to say that we shall not interfere.

The next point is financial consideration. But there is no financial consideration at all in this question. Only a sum of 4 to 5 thousand rupees is required to put up a market; and you get 15 to 20 thousand rupees a year. What do you mean by financial consideration in this? Financial considerations should

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

not be brought forward when you cannot stand on any other consideration. There is no financial embarrassment for the Government in this question. Government get a lot of money if this suggestion is adopted, which they bluntly refuse to get. This is against public interests, and I believe it is not consistent with the duty of the Government to say that all such sources of wealth are taken away from individuals and will not be offered to the public at large. For these reasons I support this motion.

Mr. K. G. Nayar.—I also wish to support this resolution, after hearing the GovernmentMember gives his two-fold reasons, one, on the ground of interfering with the rights of private parties who must have built up a huge trade for themselves on account of the monopoly and the second ground of financial embarrassment involved in supporting a policy like this, as mentioned in this resolution. After hearing these two grounds, I think the Government's position is untenable in this matter. Sir, just look at this point from a broad aspect, namely, whether it is safe in the interests of the Government to allow a private person in the State to hold the reins of trade to himself and dictate terms to others. (*Hear, hear*). I am not going to take any specific instance, but let us look at it from the theoretical aspect. Does it not amount to a restraint upon free trade? When one person is given a license and when other people are at the mercy of the licensee, the spirit of private enterprise is completely curbed. (*Hear, hear*). There are ever so many instances of this nature before the Government, of which one instance is that of the arecanut trade referred to by the Hon'ble Member for Cheruviruthi. Sir, you will see if you will take statistics in this matter that the principle that the Government enunciates, namely, that we will be interfering with the private rights of private people, if we cancel this A-Class license, is not the right position to be taken by the Government. I will just expose the hollowness of the Government's argument. Here in this State itself, apart from these A-Class licenses, are there not people of various classes, resorting to trades and enjoying profits? Why should they limit particular interests of trade to particular people and allow them to exploit and amass wealth at the expense of others? Throw open the concern to all people and allow every man some profit out of that, rather than allow a particular person to monopolise the whole thing. Should not that be the policy of the Government? Should the Government stand by one person and hold out a promise to him that you and you alone shall trade in a particular locality? Sir, I wish to emphasise upon the Government this particular aspect of the question, that it will be against the policy of every civilised

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Government to allow private persons to curb the spirit of private enterprise that is prominent in other people. You will also throw open trade to all classes of people.

The second point raised by the Government is the financial embarrassment. I fail to appreciate the argument of the Hon'ble the Secretary to the Government as to how the Government is going to get itself involved in the financial aspect of it. As a matter of fact every licensee comes forward and offers money because there is a prospect of an undue gain for him. Please see that the gain does not go to the private individual. Let the Sirkar benefit and let the profit come to the Government. How are we to become financially embarrassed by this resolution being carried on the floor of his House? If the Secretary will enlighten me I shall be much obliged to him. I would certainly suggest that by the Government spending a few rupees initially as the cost of building markets, it only stands to gain, a considerable portion of which now goes to private persons. I would also suggest to the Secretary to the Government, that the financial consideration is the best argument for him to accept this resolution, and put it into practice. You may say you are resorting to so many cuts and opening so many new departments and this was the cry that there was financial stringency. We are only showing another source of income to you. That is the spirit of this resolution and there is absolutely nothing against private persons. It is only just to remove the barrier to free trade and allow all to enjoy the profits of trade irrespective of caste or creed and also to see that the Government gets profit that we move this resolution. As the Hon'ble Member for Cheruviruthi suggested, you will also see that the Government markets will be run more efficiently and under better sanitary conditions than private markets. Private persons care only for their private needs. Take a Government concern and a private concern. Are there not many an institution run by Government? Certainly one can see the contrast of it when an institution is run by the Government and by a private individual. And certainly in these days of epidemics it is but proper in the interests of the health of the public that the Government do take these markets into its own hands. Considering all these aspects, it is only in the fitness of things that the spirit underlying this resolution should be adopted by the Government, rather than oppose it on grounds which are very trivial.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—സാർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ കുറിച്ചു സംസാരിയ്ക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റു് ഇതിനു മുമ്പു പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തരത്തിൽ പ്രൈവറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിയ്ക്കുകയില്ലെന്നുള്ള മട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്തൻന്യായം—പല വിധത്തിലും അവഹേളിയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ന്യായം—ഈ വിധത്തിൽ വീണ്ടും ഇവിടെ ഈ പ്രമേയത്തിനു വേണ്ടി കൊണ്ടുവന്നതിനാൽ രണ്ടു വാക്കു സംസാരിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഗവമ്മെണ്ടു് പ്രൈവറ്റു കായ്ക്കളിൽ കയ്യിടുകയില്ലെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നാലോചിച്ചാൽ കുറെ പേരുടെ സുഖത്തിനു വേണ്ടി പലരുടേയും സുഖത്തേയും ധനത്തേയും ബലി കഴിപ്പിയ്ക്കുവാൻ അവർക്കു നിർബന്ധം ഉണ്ടു് എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. "ഈ വക കായ്ക്കളിൽ എത്ര തന്നെ നിങ്ങൾ എതിർത്തു പറഞ്ഞാലും ഞങ്ങൾ ചിലതിനു വേണ്ടി പലതിനെ ബലി കഴിയ്ക്കുവാൻ തന്നെ തീച്ചയാക്കിയിരിയ്ക്കുന്നു" എന്നാണതിന്റെ അർത്ഥം. ഈ സംഗതിയെ കുറിച്ചു് ഞാൻ മുമ്പു് വേറെ ഒരു വിഷയമാക്കമായി ഒരുദാഹരണം ഈ സഭയിൽ പ്രസ്താവിയ്ക്കയുണ്ടായി. അതു് ബോട്ടുകളുടേയും ബസ്സുകളുടേയും ഒരു ഉപമയായിരുന്നു. ആ സംഗതി ഒന്നു കൂടി ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ബോട്ടുകളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർക്കും യാത്രക്കാർക്കും നൂറു പേരെ കൊണ്ടുപോകാനനുവാദമുള്ള ഒരു ബോട്ടിൽ ൨൦൦ പേർ പോകുന്നതിനു് സമ്മതമാണെന്നിരുന്നാലും, നൂറു പേരിൽ കൂടുതൽ കയറുവാൻ പാടില്ലെന്നും, അതു് ജനക്ഷേമത്തിനെതിരാണെന്നും മറ്റും നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു് ഗവമ്മെണ്ടിൽ നിന്നും ചട്ടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി അവരെ നിയന്ത്രിച്ചു വരുന്നുണ്ടു്. ബോട്ടുകാർക്കും യാത്രക്കാർക്കും ഉഭയസമ്മതമുള്ള ഒരു സകാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടു് അവർക്കുബോധിച്ചവിധത്തിൽ സംഗതികൾ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നുണ്ടോ? പ്രൈവറ്റു കായ്ക്കളിൽ കയ്യിടുന്നതിനു് ഇവിടെ വല്ല ന്യായകാരണവും ഉണ്ടോ? ഇല്ല. പൊതുജനങ്ങളെ പൊതുവെ സംബന്ധിയ്ക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണിതെന്നു് ഗവമ്മെണ്ടു് വാദിക്കുമായിരിക്കാം.—കൂടുതൽ ആളുകളെ കയറ്റി ബോട്ടു മറിഞ്ഞാൽ പ്രജകളുടെ ജീവാപായം വരുമെന്ന ദോഷം മൂലം ഇതു് ഒരു പൊതുക്കാര്യമാണെന്നായിരിക്കാം ഗവമ്മെണ്ടു പറയുന്ന ന്യായം. എന്നാൽ ധനസംബന്ധമായുള്ള കായ്ക്കളം വരുമ്പോൾ മാത്രം അവിടെ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഈ വക ന്യായങ്ങളൊന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. വെള്ളത്തിൽ ആളുകൾ മുങ്ങിച്ചാകുന്നതിനേക്കാൾ അക്രമമാണു് പട്ടിണി കൊണ്ടും വിലപ്പു കൊണ്ടും സാവധാനം സാവധാനം പച്ചമനുഷ്യരെ കൊന്നൊടുക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ഗവമ്മെണ്ടു് ഈ വിഷയത്തിൽ പഴയ മുടന്തൻ ന്യായങ്ങളൊന്നും പറയാതെ ജനക്ഷേമപദ്ധതികളെ സ്വീകരിയ്ക്കേണ്ടതാണെന്ന അഭിപ്രായത്തോടു കൂടി ഞാൻ പ്രമേയത്തെ ശക്തിപൂർവ്വം അനുകൂലിയ്ക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ പേരിൽ ആക്ഷേപമൊന്നുമുണ്ടാകരുതെന്നുണ്ടായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഈ നിശ്ചയത്തെ ഗവമ്മെണ്ട് അനുകൂലിയ്ക്കുണമെന്നാണ് എനിക്കുള്ള അപേക്ഷ. ഗവമ്മെണ്ടിനു് വരുമുണ്ടാക്കാൻ മാർഗ്ഗമുള്ളതും ആക്ഷേപം ഏതുമില്ലാത്തതുമായ ഒരു റസല്യൂഷനെ ഗവമ്മെണ്ട് എതിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണത്തെപ്പറ്റി സംശയഗ്രസ്ഥമായി. പലതും അനുകൂലം കരുതും. പതിനായിരം മുതൽ ഇരുപതിനായിരം വരെ ആദായമുള്ള ഒരു കാര്യമാണെന്നറിയുമ്പോൾ ആ സംശയം പ്രത്യേകിച്ചും കൂടും. അതുകൊണ്ട് ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ നല്ല പേരിനെ രക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി ഗവമ്മെണ്ട് ഇതിനെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്".

Mr. A. Eachara Menon.—Did the Government think of the amount they have to spend when they spoke of finance? Do they think of remunerating the market owners when they take over the markets? Are not these markets under the Health Officer even now and is he not looking to the sanitation of the markets?

Rama Varmha Tampuran.—He is looking into the sanitation of the markets. Government have not considered that aspect of the question at all. They have not gone into the details. Any admission on my part involves great commitments. I cannot give an off-hand reply. Regarding the outlay required to establish new markets, the difference will be very considerable.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Is there any law by which Government is bound to give a license to private owners?

Rama Varmha Tampuran.—We cannot cancel a license already given, unless it be for certain specific reasons.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Is there any contract between the Government and the market owners?

Dr. A. R. Menon.—Suppose another man asks for a license?

Rama Varmha Tampuran.—Is it for the markets already existing or those intended to be newly put up?

Dr. A. R. Menon.—The markets now existing.

Rama Varmha Tampuran.—There is no provision under which they can cancel a license already given unless it be for specific reasons.

Dr. A. R. Menon.—Is it not a case of granting license from year to year and are they bound by any law to renew the license?

Mr. K. Achyuta Menon.—Wherever the Municipal law applies, in the case of old markets, the private owner has to conform to certain conditions, and the Government would be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

bound to renew the license. As to new markets, it will be at the discretion of the Municipal authorities.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—I shall offer only one word or two and that is this: If I understand correctly the position taken up by the Government, they are precluded from refusing licenses only in Municipalities. We are not concerned with the question of licenses to the Municipalities here. In fact I understand all the markets are controlled by the Government. The resolution relates only to markets outside the Municipalities and therefore, what I wish to bring to the notice of the Government is, that they are helping one set of people to amass money, at the same time depriving other people of their right to start markets near or in any other place. Government are actually helping one set of people against the interests of others. It is in the interests of all concerned that they should take up these markets. The question of purchasing the rights of owners of private markets does not arise. They can refuse to give license any further from the beginning of next year and afford facilities for opening new markets.

Dr. A. R. Menon.—Can the Government give another license to another applicant within the radius of one or two miles? Is there anything standing in the way of Government to grant a license to B after granting a license to A. in rural parts?

Mr. K. Achyuta Menon.—There are two views on the matter. If the House will give me permission I shall give a history of the markets. The right to hold a market or a ferry has been a matter of royal franchise in England and looking to the constitutional position of the Head of this State there is no reason to apply a different law, as far as our State is concerned. The right to hold a market was one which was originally a royal franchise and the law relating to monopoly applies to this. In this case one cannot hold a market within a radius of 6 and 2/3 miles. The question, therefore, is whether the principles of English law should be applied here. In the absence of a statutory law it has been considered, as a principle of legislative interpretation, that the English law takes the place of justice, equity and good conscience. That is one view and that seems to be the better view.

There is another view. In Calcutta it has been held that the right cannot be a right of monopoly. That has been the trend of the Calcutta decisions. Even there, the matter has not come up before a Full Bench so that a final view has not been taken in the matter. That is how the matter stands.

Mr. Joseph Pettah.—According to English Law, is the license under Royal franchise temporary or permanent?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. Achyuta Menon.—It is a monopoly. On other days and at other times, there is no objection to hold a market, but not on the very same day and at the very same hour.

Mr. Joseph Pettah.—Is this monopoly given in perpetuity or is it given for a fixed period?

Mr. K. Achyuta Menon.—In perpetuity within a radius of 6 and 2/3 miles.

Dr. A. R. Menon.—Where does the money go to?

Mr. K. Achyuta Menon.—I think it goes to the Crown.

Mr. K. Ayyappan.—Are there instances of monopolies being broken?

Mr. K. Achyuta Menon.—Not that I am aware of.

Mr. K. G. Nayar.—Are these treated as Crown grants?

Mr. K. Achyuta Menon.—There is no objection to treat them like that.

Mr. K. G. Nayar.—I want to know whether those markets are considered as Crown grants.

Mr. K. Achyuta Menon.—It requires examination of the origin of all these markets.

Mr. A. Sankara Menon.—Sir, the position taken up by the Government Advocate will show that the position adopted by the Government is untenable. If A starts a trade and he gets the license, then the Government's position seems to be that he is entitled to get license for ever, if he pays the fee. That is exactly giving a monopoly within a particular area. That is what we are against.

Mr. C. A. Ouseph.—Sir, I can appreciate the attitude of the Government in this matter as one of sympathy for persons who have been enjoying monopolies in trade for a long number of years as against persons who strive and work hard to gain something at the same trade. I am not at all surprised at the attitude. Governments seldom like change. They dread it. And here, this resolution demands a large change from protected monopoly to extended free trade.

The history of the amazing market at Ottupara is well known to most of the Members of this House. The Government had not only to support it during the last half-a-dozen years or more; they had to step into a costly litigation to perpetuate the monopoly that the owner had been enjoying for a long number of years. The Government have gone so far that the position now is that by a judgment of a court of law, which was obtained by the defence set up by the Government, the owner of the arecanut market at Ottupara has been enabled either under the English Law or under the Law of Calcutta or of Switzerland or Newzealand to own a monopoly and to carry it on till doomsday. But we are not for such things. We

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

are here to support the rights of individuals.

If we just go from Trichur to Ottupara, we can see remnants of attempts by various men to establish the same trade at different centres. Arecanut is a large industry in the State. Now one man by the wisdom or energy of his forefathers is able to command the industry of thousands of people, all owners of small arecanut gardens, and to utilise them for his own benefit. I may just state for the information of this House that what is going on in the so-called markets is not at all fair to the persons who go there to deal. In Trichur also there is a market. Even there these persons who bring in their stock-in-trade are at the mercy of the few persons or the only persons who keep shop there. There is only one purchaser generally (in Trichur there are a few) and there are hundreds of persons to sell.

Sir, when there is no demand, certainly price goes down. It is a well-known principle of political economy that price always depends upon supply and demand. In these markets, for which you give a sort of monopoly, there is no demand. There is only supply. The demand comes whenever the person who is in charge of the market makes it. The result is he can purchase these produces on his own terms. That is what has been happening during the large number of years past and what will happen if the Government does not step in. These producers are not paid then and there. They are given chits and the articles are taken. The money will be paid after a few days. In these days of depression, these chits immediately go into the hands of the Hundi man who discounts them. So that many middle men make profits. Even if the law of monopoly applies the law of equity and justice demands that all these markets should be put a stop to at once. This House is not powerless. If the Government is powerless, let this House be asked to help it in passing a bill. We can immediately change the law of monopoly. We can establish by law that nobody has a right over a market for ever. Why should Government step in to help monopolies? Now, certain persons put up certain markets in certain places. The right of competition must always be open to all persons. The Government through the Chief Medical and Sanitary Officer refused license. It should have left the monopoly-holder to go to court to establish his right if he had a right at all. The Government stepped in and said, "no no, he has a right of monopoly; we will not give a license to any body." That should not have been the attitude. In any case it is not very difficult to acquire these places. The Government must step in immediately. Now there is urgent need for it, and unless this is done hundreds of persons who live by this small industry will continue to suffer.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. Krishna Menon.—In these markets are the public prohibited from going and purchasing?

Dr. A. R. Menon.—Yes. It is only a receiving station. No direct sale.

Mr. M. Krishna Menon.—Here at Ernakulam every body can go and purchase. This is also a Municipal market auctioned by the Municipality every year.

Rama Varmha Tampuran.—There is no information that merchants are not allowed to go and purchase.

Dr. A. R. Menon.—Can you deny that statement?

President.—Order, please.

Mr. M. Krishna Menon.—I can fully appreciate the principle enunciated by the Government, that when a man or his forefathers have built up a business the Government should not interfere. I am only sorry that the Government does not follow the principle in all other matters. For instance, take the case of vakils. When a vakil builds up a practice the Government does not allow him and his children to enjoy the same but issues Sannads to every other qualified man and allow them also to have a share. The principle is all well and good. When the Government finds that there is real suffering for the public it is the duty of the Government to find out ways and means to alleviate that suffering. Monopoly and all such other things are out of consideration when once the Government is satisfied that there is a real grievance for the general public. Some way must be found out to remove that suffering. If, as my Hon'ble friends here represented before this House, this market is intended only for the purchase of one man, then I say this is no market at all. Market, in my opinion, is a place where every man can take his commodity for sale and where every man has a right to go and purchase what he wants. Then there will be no possibility for the owner of the market to make Rs. 15,000 or Rs. 20,000 a year. The conception of a market in the northern division seems to be quite different from what it is in the southern division. I can boldly assert that there is not a single market in the southern division where the public cannot go and purchase articles for themselves. It is intended for the public. If, as stated, this market is a one man's show, what is there for the Health Officer or any body else to do there? If the public is not congregating why should the Health Officer undertake to clean this one man's property? If this market is one man's property and the purchasing in the market is his monopoly, it is high time to put a stop to it. This seems to be a curious procedure and I do not think it is warranted by any regulation on the face of the earth.

Mr. K. G. Nayar.—Are not the Government aware that the Vadakkancheri Ottupara market is practically a one man's show?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rama Varmha Tampuran.—I do not understand how it is one man's show. What I mean is so far as the Government knows there is nothing to prohibit merchants from going there and buying.

Dr. A. R. Menon.—All the things are brought there and handed over to him. He sits there and takes his commission—"ഒരു പിടി"—from every sack and transacts business.

Rama Varmha Tampuran.—That shows that any body can go and buy there.

Dr. A. R. Menon.—Only to sell, not to buy.

Mr. K. G. Nayar.—Are the public allowed to go there and purchase?

Rama Varmha Tampuran.—There is no information here that they have no access. What we know is, they are allowed.

Dr. A. G. Menon.—The market is in his own private compound.

Mr. P. Krishna Menon.—When I read the resolution tabled, I never thought for a moment that it was particularly directed against the Ottupara market. On general principles, viz., for husbanding the resources of the State or of particular corporations, I say, I am heartily of opinion that some step must be taken by the Government to husband the resources of the State or of corporate bodies working under the Government. In that light and that light only, I beg to heartily support the motion tabled. But at the same time I am aware that the law as it stands cannot enable the Government to abolish the system of granting licenses to markets whether under A class or B class.

Mr. K. M. Ibrahim.—On a point of information: whether the Government cannot change the law?

Mr. P. Krishna Menon.—No answer is necessary to a Member of the Legislative Council. With regard to certain statements made against the Ottupara market, as it happens to be within my constituency and as I have taken some trouble to understand the working of that market, I may be permitted to say with due deference to all the Hon'ble Members who have made these statements, that it is not one man's show and these allegations that are made against the comforts or conveniences of the sellers who resort to that market have hardly any basis to stand upon. I may inform the House that, to ascertain facts for myself, I made a surprise visit during the last month of the arecanut season, on a market day without any information being given. I did visit the market and I went over the whole market examining in detail the whole working of the market. As a matter of fact I particularly refer to the Hon'ble Member for Anthikkad who said that it is a one man's show. I remember 67 purchasers

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

having resorted that market from four Districts in British India and several places in the Cochin State.

Dr. A. R. Menon.—He said the owner is one person.

Mr. P. Krishna Menon.—The owner of the market is not one person. The owner of the enclosed ground of the market may be one person. It is immaterial. But the owner of the ground has absolutely nothing to do except to make a collection from the person who resort to the place and make purchases on their own behalf.

Mr. Joseph Pettah.—On a point of information. Can buyers and sellers in the market buy and sell except through the owner and without paying a commission to him?

Mr. P. Krishna Menon.—Sellers have nothing to pay to the owners. The purchasers have something to pay for the space occupied in the market, the stalls of the market. There are several stalls in the market. Each stall is occupied by a different person and that person has to pay to the owners.

Now, with regard to the general law as was very lucidly explained by the Hon'ble Member, the Government Advocate, it is not necessary for us to go into it now. As the law stands whether we have created a monopoly which of course is detrimental to the interests of the public in general, is the only question which the Council has to consider. My respectful submission to the House is that there is no monopoly created even in the Ottupara market, because the only restriction now imposed or rather granted in favour of the licensee is for him to hold the market on certain number of days in the week. Nobody else in the vicinity or within some measured distance is allowed to conduct that trade during *those particular days*. I don't know whether we can call it a monopoly.

Mr. A. Sankara Menon.—What is that?

Mr. P. Krishna Menon.—Now, therefore, my respectful submission is it is no doubt necessary that every step should be taken by Government to safeguard the interests of Government financially; but at the same time every precaution and safeguard should be given to persons who have worked not only for themselves but also for the convenience of the public in general. How I say it is convenient to the public in general so far as this market is concerned is this:—Before this market or even with this market at Ottupara there were traders or sellers who did not resort to Ottupara with their arecanuts. Where did they go? They had to go to Vaniamkulam, or at least to the nearer station Palghat. Now, in Palghat and Vaniamkulam do you mean to say that these sellers are not at the mercy of the purchasers there? Is it not the fate of every commodity? Take for instance Ernakulam copra. What is the practice? When they go to the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Patas they demand some price. If the seller is not prepared to accept that price he goes to the bazaar, where there is a mill. If he is not satisfied there, he goes further south. There are two mills. Similarly if this arecanut seller is not satisfied with the price offered by any of the 67 purchasers there, he can come off coolly without selling anything. He can refuse to sell.

And with regard to the delay in payment and all that. As it is not the subject-matter directly under discussion now, I need not go further, but I shall be content by saying that it is not a fact. The reverse of that I have seen with my own eyes. Of course, there is some atom of truth in the story of the chits being given. I did find the chits given. I did enquire of the persons who had the chits in their hands. What do they say? For the money they are immediately in need of, they are given ready cash. They could safely and conveniently wait for the next week for a portion of the money for which they get the chit. And even for that remaining if they wanted money on a commission of 4 annas for a hundred rupees, half-a-dozen people are ready to cash these chits, because these chits are valued more than currency notes there.

With regard to the ill-treatment and all sorts of other things it is easy to make random statements. Though on the principle of husbanding the resources of the State— with regard to the finances, I support the resolution—I will oppose it in the sense that it is not in the interest of the Government to do anything in the line of cancelling the license which will injure the honest work of honest people, which they have done not only for themselves but for the benefit of the public.

Mr. Joseph Pettah.—I ask the Hon'ble Member what is the approximate gain made by the Ottupara market agency?

Mr. P. Krishna Menon.—Approximate gain in what sense? Perhaps he may be getting interest for the money invested.

Mr. Joseph Pettah.—On account of the market?

Mr. P. Krishna Menon.—I can't say.

മിസ്റ്റർ പോളപ്പറമ്പിൽ ജോവർഗ്ഗീസ്.—ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ബലമായി പിന്താങ്ങുന്നു. ഇന്നു് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള വിഷയം കച്ചവടസംബന്ധമായ ഒന്നായതുകൊണ്ടു് ഇതിൽ ആക്ഷേപം വല്ലതായ വിപരീതം പറയുവാനുണ്ടായിരിയ്ക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ തൊഴിൽ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരാണു് ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു വളരെ താഢമായിട്ടു് ആലോചിയ്ക്കുണ്ടതെന്നു് ഇതുവരെ കണ്ടതിൽനിന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കും. ഒരു കച്ചവടക്കാരനോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേകിച്ചു് ഒരു വ്യക്തിയോ ലൈസൻസിനുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി വരുന്നതായാൽ ആ ലൈസൻസുകൊടുത്തിട്ടുള്ള മാക്കാറിൽ വരുന്നതായ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സകല ചരക്കുകളും ഈ ലൈസൻസിയുടെ അധീനത്തിലാണ് കൊണ്ടുപോയി വയ്ക്കുന്നതു്. സത്തൻ ഡിവിഷനിലും, നാത്തൻ ഡിവിഷനിലും വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. കൊപ്ര എറണാകുളത്തു മാർക്കറ്റിലല്ല, അതു് ഓരോ കച്ചവടക്കാരുടേയും അധീനത്തിലാണിരിയ്ക്കുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ പാക്കു് വടക്കെഡിവിഷനിലാണുള്ളതു്. പച്ചക്കറി സാമാനങ്ങളുമറും സാധാരണചന്തയിൽ എത്തിയോ അകലെനിന്നും കൊണ്ടുവന്നുവച്ചു വിറ്റുവരുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ തൊഴിലുകാർ അവരുടെ ചരക്കുകൾ വിറ്റഴിയ്ക്കുവാനായി മാർക്കറ്റിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ അതെല്ലാം ആ ലൈസൻസു് എടുത്തിട്ടുള്ള ആളിന്റെ അധീനത്തിലാണു് എപ്പോഴും കൊണ്ടുപോയി വയ്ക്കാറുള്ളതു്. പത്തും പതിനഞ്ചും മയിൽ അകലെനിന്നു് കൊണ്ടുവരുന്ന ചരക്കുകൾക്കും സാധാരണമായി അവരെ തടഞ്ഞുനിറുത്തി മാർക്കറ്റ്ടാക്സ് വാങ്ങി ചരക്കു സ്റ്റാളിൽ കൊണ്ടുവയ്പിക്കുക. എന്നാൽ സ്റ്റാളിനു കൂടുതൽ ചാർജ്ജു കൊടുക്കുവാനാരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരെകൊണ്ടു സാമാനം വയ്പിച്ചിട്ടു് മറ്റവരെകൊണ്ടു് വയ്പിച്ചിട്ടുള്ള സാമാനം മാറ്റിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ആദായം കണ്ടിട്ടാണു് ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു്. ഇതു് സാധാരണമായി നടന്നുവരുന്ന ഒരു സംഗതിയാണു്. എന്നാൽഈ സംഗതി ഇവിടെ കൂടിയിരിയ്ക്കുന്നവരിൽ ആർക്കുംതന്നെ, ഗവൺമെണ്ടു മെമ്പർമാർക്കുപോലും അറിവുണ്ടായിരിയ്ക്കയില്ല.

ഗവൺമെണ്ടു് ഈ കച്ചവടത്തിനെ സംബന്ധിച്ചു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിശ്ചയമായിട്ടും ഇവിടെ പറഞ്ഞതായ ഫിനാൻസു് എന്നോ മൊണോപൊളി എന്നോ ഉള്ള വാക്കുകൾ ഒന്നും ഉപയോഗിയ്ക്കാതെതന്നെ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുവദിച്ചേനെ. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ കച്ചവടത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കീട്ടില്ല ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നു് എനിയ്ക്കു നല്ലപോലെ അറിയാം. അതിനാൽ ഇനിയെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിൽ കച്ചവടരഹസ്യങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അറിയുവുന്നവരുമായി ചേർന്നു് ആലോചിച്ചു് ജനങ്ങളെ രക്ഷിയ്ക്കണമെന്നും, ഇതുകൊണ്ടു് പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരെസഹായിക്കണമെന്നുമുള്ള മോഹം ഗവൺമെണ്ടിനുണ്ടെങ്കിൽ ഈ റസല്യൂഷനെ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണു്.

Rama Varmha Tampuran.—I have not got much more to add. I shall only summarise the Government's position. As it stands the law does not allow us to accept the resolution as it is. Finances are rather in our way to accept or to take away all the A Class licenses. Thirdly, there is also another aspect, that it is rather hard on private owners to cancel the licenses straight away. On these grounds, as things stand, Government cannot accept the resolution.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ശവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും പറഞ്ഞ മറുപടിക്കു ഞാൻ യാതൊരു മറുപടിയും പറയുന്നില്ല. സാധാരണ ശവമ്മെണ്ടു പറയുംപോലെതന്നെ പണം ചിലവാക്കുവാൻ പറഞ്ഞാലും പണമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗംകാണിച്ചു പറഞ്ഞാലും എതിർക്കുകയാണുചെയ്യുന്നതു്. ഇതു പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുള്ളതുമാണു്. അതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഞാനൊന്നും പറയുന്നില്ല. അതിനുള്ള മറുപടി ഇതിനുമുമ്പു് സംസാരിച്ച മാന്യന്മാരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എനിക്കു് വടക്കാഞ്ചേരി നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ ഓട്ടുപാറചന്തയുടെ മൻവശത്തുകൂടി പല പ്രാവശ്യം അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പോകുവാനും ചന്തയുടെ ഗുണദോഷമറിയുവാനുമുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്റെ പ്രമേയം ഓട്ടുപാറ ചന്തക്കു മാത്രമായിട്ടുള്ളതല്ല. എങ്കിലും പ്രധാന ഉദ്ദേശം അതല്ലെന്നു പറയാനും ഞാൻ തയ്യാറില്ല. അതിലെ നടപടികൾ ഒരുപക്ഷേ വടക്കാഞ്ചേരിമെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ നിയമദൃഷ്ട്യാ കാണണമെന്നുണ്ടായിരിക്കാം. അവിടെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും തുലാസ്സുകൾ തൂക്കീട്ടുണ്ടു്; എല്ലാവരുടെ മുമ്പിലും അടക്ക കൂട്ടീട്ടുണ്ടു്; തൂക്കുവാൻ ആളുകളും ഇരിക്കുന്നുണ്ടു്; അവിടെ നിന്നൊക്കെ ശീട്ടും കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അവിടെയെല്ലാം നിലവാരം ഒന്നുതന്നെയൊ അല്ലയൊ എന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ പി. കൃഷ്ണമേനോൻ.—ഉവ്വു്, ഉവ്വു്.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ പറകയില്ല. നിലവാരം എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഒരുപോലെയാണു്. സാധനത്തിന്റെ ഗുണം അനുസരിച്ചു് വിലനിശ്ചയിക്കും. ആ വില എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഒരുപോലെയിരിക്കും. അടക്ക വാങ്ങുവാൻ വരുന്നവർ മടിശ്ശീല ചന്ത ഉടമസ്ഥന്റെ അടുക്കൽ കൊടുത്തിട്ടു് സുഖമായി കടന്നുപോകും. ഇതൊക്കെ സാധാരണ നടന്നു വരുന്ന സംഗതിയാണു. ഇതിൽ തെറ്റുധരിക്കുവാനും യാതൊന്നുമില്ല. അടക്ക തൂക്കികൊടുക്കുന്നതിനു് ഒരു കമ്മീഷൻ കൊടുക്കുക എന്നു വച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചില്ലറയായി കൊണ്ടുവരുന്ന അടക്ക തൂക്കി വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് നാട്ടിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ള വ്യാപാരികൾക്കു് കൊടുത്തു് കമ്മീഷൻ വാങ്ങിക്കുകയാണു് ആരുമുഖാന്തിരമായാലും ചന്ത ഉടമസ്ഥന്റെ ജോലി. ആ ആൾ മുഖാന്തിരമായാലും അവിടെ തൂക്കി വാങ്ങുന്നതെല്ലാം ചന്ത ഉടമസ്ഥനവേണ്ടിയാണു്. വാങ്ങുവാൻ വരുന്നവക്കു് ചന്ത ഉടമസ്ഥനെ വിശ്വാസവുമാണു്. അതുകൊണ്ടാണു് ഇവർ വന്നാൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ധൈര്യമായി മടിയ്ക്കീല ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത് കിടന്നുറങ്ങുന്നതു്. ഇതെല്ലാം അവിടെ പതിവായി നടന്നുവരുന്ന സംഗതിയായതു കൊണ്ടു് ബഹുമാനപ്പെട്ട വടക്കാഞ്ചേരി മെമ്പർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുമാത്രം യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഓട്ടുപാറ ചന്തയിൽ ഇപ്രകാരം ദോഷങ്ങളൊന്നും ഇല്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു് ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. എനിക്കു് പ്രധാനമായി ഈ ഓട്ടുപാറചന്തയ്ക്കു് ഒരു വ്യത്യാസം പറയുവാനുള്ളതു് സാധാരണയായി എല്ലാ സാമാനങ്ങളും ചന്തയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതു് ആക്കും പുറമെ വച്ചതന്നെ വാങ്ങാം. എന്നാൽ അടക്ക മാത്രം പുറമെ ഒരു സ്ഥലത്തും വാങ്ങാൻ പാടില്ല. ഈ ഏർപ്പാടു് ബാക്കി ഏതെങ്കിലും ചന്തയിലുണ്ടോ എന്നു് എനിക്കു് സംശയമാണു്. ചന്ത എന്നു വച്ചാൽ സർവ്വ സാധനങ്ങളും വില്ക്കുവാനുള്ള ഒരു സ്ഥലം മാത്രമാണു്. ആവക സാധനങ്ങൾ ചന്തക്കു് കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ വഴിക്കു് മടക്കി കൊണ്ടുപോകുമ്പോഴോ ആക്കും വാങ്ങാം. ഓട്ടുപാറ ചന്തയിൽ അടക്ക കൊണ്ടുവരുന്നതു്. മറ്റാക്കും പുറമെവച്ചു് വാങ്ങുവാൻ പാടില്ലെന്നു് ഗവമ്മെണ്ടു് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പച്ചക്കറി സാമാനങ്ങളും മറ്റും എവിടേയും വച്ചു വില്ക്കാം. അടക്കമാത്രം ചന്തയിൽ വച്ചുമാത്രമെ വില്ക്കുവാനും വാങ്ങുവാനും പാടുള്ളു. ഇനിയും പല ഏ. ക്ലാസു ചന്തകളും ഉണ്ടല്ലൊ. അവയിൽ ഏതിലെങ്കിലും ഈ വിധം ഒരു ഏർപ്പാടുണ്ടോ എന്നന്വേഷിച്ചാൽ അറിയാം. യാതൊന്നിലും ഇത്തരത്തിൽ ഒരു നിബ്ബന്ധമുള്ളതായി അറിവില്ല. ഇതിനെ മാറ്റുവാൻ നിയമമൊന്നുമില്ല എന്നു പറയുന്ന ന്യായം തീരെ തെറ്റാണു്. നിയമമില്ലാത്തതിനും ആവശ്യമുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ നിയമമുണ്ടാക്കേണ്ടതു ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ചുമതലയാണു്. ഒരു വിഷയത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കുള്ള അഭിപ്രായം ഗവമ്മെണ്ടിനെ ധരിപ്പിക്കേണ്ടതിനാണു് ഈ സഭയിലേക്കു് തെരഞ്ഞെടുത്തയച്ചിട്ടുള്ളതു. ഭൂരിപക്ഷം അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു നടക്കേണ്ടതും ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ചുമതലയാണു്. അതിനു നിയമമില്ലെന്നു മാത്രം പറയുന്നതു് ഒട്ടും ശരിയല്ല. ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തെ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ നിയമം തടസ്ഥമുണ്ടെങ്കിൽ ആയ്തു് ഉടനെ തീർക്കേണ്ടതും ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ചുമതലയാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ നിയമമുണ്ടാക്കിയൊ മറ്റൊ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ഉടനെ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

Resolution put and carried.

Mr. T. K. Nayar.—Poll, Sir.

The House divided—Ayes 23, Noes 12 and Neutrals 5

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Ayes.		Noes.	
1	Mr. K Ayyappan	1	Mr. K Achyuta Menon
2	,, C Barton Wright	2	,, M I Cherian
3	,, M A Chakko	3	Rao Bahadur Mr. T V Kasturi Ranga Ayyar
4	,, George Chakyamuri	4	Mr. C J Mathew
5	Dr. A G Menon	5	,, M D Narayana Ayyar
6	Mr. K G Nayar	6	,, I N Menon
7	,, K M Ibrahim	7	,, T Narayana Menon
8	,, E Ikkanta Warriar	8	,, P Nilakanta Menon
9	,, C N Ittiravi Namburi	9	Dr. D Raghavendra Rao
10	,, P S Kesavan Nambudiri	10	Rama Varmha Tampuran
11	,, M Krishna Menon	11	Mr. P V Raphael
12	,, P Krishna Menon	12	,, P V Subramania Ayyar
13	,, T K Nayar		**Neutrals.**
14	,, Joseph Pettah	1	Mr. A Eachara Menon
15	,, Popatlal Goverdhan Lalan	2	,, S S Kodar
16	,, T A Ramachandra Ayyar	3	,, P Krishna Menon
17	,, M K Raman	4	,, Paul Mampilli
18	,, P Raman Menon	5	,, P C Virkky
19	Dr. A R Menon		
20	Mr. A Sankara Poduval		
21	,, A Sankara Menon		
22	Dr. K Sankara Menon		
23	Mr. K P Vallon		

The House rose for lunch at 2 p. m. and met again at 3 p. m. with the President in the Chair.

(3) Remission of Land-tax.

Mr. Paul Mampilli—This Council recommends to the Government that, in view of the abnormal reduction in the value of the agricultural produce of the land, a remission of 12½ per cent of the land-tax be allowed to the tax-payers.

The resolution that stands in my name is one which I believe does not require much argument to commend itself to the acceptance of the Members of this House. I find from the agenda that 3 other Hon'ble Members belonging to different Taluks of the State have tabled similar resolutions. This fact shows that the grievance which is sought to be remedied by this resolution is one which has affected all the people throughout the length and breadth of the State. It is not peculiar to one particular part of the State. It concerns all the tax-payers of the State. It is only a truism to say that the world is passing through a period of acute economic depression, and our little State is not exempt from this calamity. Cochin, which is primarily an agricultural country, is feeling the effect of this depression in no less acute form. The prices of the produce of the land have gone down abnormally low. In spite of this low price, there is hardly any demand for the produce itself. The class of people who is the hardest hit by the economic depression is the persons who are cultivating the land. Paddy and cocoanut, the two chief produces of the land, have gone down so much in value

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly